

- Тържествено (*сборно*) облекло, *sn.* la trabée et trabea.
 — обыкаляне, *sn.* la procession.
 — освѣтене (*донама*), *sn.* l'illumination *f.*
 — погрѣбене, *sn.* pompe funèbre *f.*
 Тържественъ (*сборенъ*), *adj.* solennel et
 -lennel, triomphal.
 — день, *sm.* jour de gala.
 — пріемъ, *sm.* l'ovation *f.*
 — собать, *sm.* le gala.
 Тържество (*сборъ*), *sn.* la fête, gala *m.*,
 solenité *f.*, triomphe *m.* [l'ennisation.
 Тържествоване (*имаме сборъ*), *sn.* la so-
 Тържествувамъ (*имамъ сборъ*), *va.* fêter,
 solenniser, triompher; 1. *fig.* chanter victoire
f.; 2. (*надъ нѣкого*), triompher de; 3. който
 -вува, triomphant, *adj.*
 Тръкало, *sn.* le cercle, rond, tortis *m.*; 1.
Mar. l'andaillot *m.*; 2. (*у карета*), la sas-
 soire; 3. (*набѣлжено на земята*), le
 cerne; 4. (*около мѣсець-тъ*), *Astr.* l'a-
 réole *f.*; 5. (*на скръбнець*), le rouet; 6. на
 -кала, tigré, *adj.*; || (*за конь*), tigre, *adj.*
 — врътка (*червей*), *sf.* *H. nat.* le rotifère.
 Тръкалямъ, *va.* rouler; 1. (*та назадъ*), re-
 culer; 2. -са, *vr.* rouler et se —, se vautrer,
 traîner; 3. (*изъ калъ-та*), se ventrailler.
 Тръкаляне, *sn.* le roulage, roulement *m.*
 Тръкалице, *sn.* la roulette, rosette *f.*, anneau
m., bague, virole *f.*, boucle *m.*; 1. *Archit.*
 l'annelet *m.*; 2. (*за езикъ-тъ на зякнець*),
 la bélière; 3. (*за ключове*), le porte-clefs;
 4. (*на кракъ у соколъ*), la veruelle; 5.
 (*обшито съ сърма или коприна*), la car-
 tisane; 6. (*отъ мѣдна тенекія*), le pailion;
 7. (*пищѣлно*), le rouet; 8. (*за накичане*),
Archit. les armilles *f.*; 9. (*на часовническо*
стѣкло), la lunette; 10. съ — отъ другъ
 цвѣтъ, *Blas.* violé, *adj.*; 11. накачане съ
 -ца, le boucement.
 Тръкаляста дупка, *sf.* *Archit.* la nacelle; ||
 (*на столъ*), la lunette.
 — джка (*съ румбы за часовникъ*), *sf.*
Mar. le renard.
 — подкова, *sf.* fer à patin, *m.*
 — шѣпка (*у в. в.*), *sf.* le pétase.
 Тръкалясто бранище или длето, *sn.* la
 rondelle.
 — бранило, *sn.* la rondache.
 — затъмнене, *sn.* eclipse annulaire *f.*
 — поле (*всрѣдъ гора*), *sn.* le rond-point.
 Тръкалезецъ, *adj.* rond, annelé.
 — проворецъ, *sm.* *Archit.* l'oeil-de-boeuf
m.; || (*въ черкова*), la rose.
 Тръкалясты червен, *sm. pl.* *H. nat.* les
 annélides *m.*
 Тръкамъ, *va.* froisser, frayer.
 Тръкане (*рога на дърво, за елень*), *sn.* *Vén.*
 la frayure.
 Тръкуливъ, *adj.* roulant.
- Трънакъ, *sm.* le buisson, 'hallier *m.*, épine
f., épiniers *m.*; || заякъ изъ -нацѣтъ, lapin
 buissonier *m.*
 Трънакопъ, *sm.* le coupe-racine, beche *f.*, pic *m.*
 Тръндафилень, *adj.* rose, rosat.
 — вѣнецъ, *sm.* le rosaire; || дѣвојка удо-
 стоена съ —, une rosière.
 — медъ, *sm.* *Pharm.* le rhodomel.
 Тръндафиловидно растене, *sn.* plante, la
 rosacée.
 Тръндафилоть цвѣтъ, *sm.* rose, *adj.*
 Тръндафилче (*и ялмазень*), *sn.* la rosete.
 Тръндафилъ (*sm. ялмазень*), *sm.* la rose;
 -ленъ, de rose; 1. компасень —, rose des
 vents *ou* de compas; 2. градина или нива
 съ —, la roseraie; 3. дръвче —, arbuste,
 le rosier; 4. цвѣтя -лы, *Archit.* la rosace
 et roson.
 Тръние, *sm. pl.* le broussailles *f.*; 1. мѣсто
 обрасло съ —, la roncerie; 2. покрывамъ
 съ —, *va.* broussailler; 3. стоя на —, *vn.*
 être sur les charbons *ou* sur le grill; || *fig.*
 être sur les épines.
 Трънка, *sf.* la brande; 1. —, arbrisseau, l'au-
 bérpine *ou* épine blanche *f.*, le genévrier; 2.
 мѣсто обрасло съ -кы, la genévrière; 3.
 вино отъ -кы, la genévrette. [jubier.
 Тръкосливка, *sf.* arbre le prunellier, le ju-
 — сливкы, *sf. pl.* la jujube, prunelle *f.*
 Трънливъ, *adj.* épineux, aiguillonneux.
 Трънче, *sn.* *Bot.* la spinule.
 Трънь, *sm.* les épiniers *m.*, écharde *f.*; 1. *Bot.*
 l'aiguillon *m.*; 2. —, arbuste, l'épine *f.*; 3.
 отъ — та на глокъ, tomber de la poêle
 dans le feu, tomber de charibde en Scylla.
 Трънясть, *adj.* buissonneux; || *Bot.* 'hérisé de.
 Тръпеливо (*съ тръпене*), *adv.* patiemment.
 Тръпеливость, *sf.* la patience; || (*у вѣро-*),
 la tolérance; || духъ на —, le tolérantisme.
 Тръпеливъ, *adj.* tolérant, patient, endurant,
 souffrant.
 Тръпене, *sn.* la patience, tolérance *f.*; || искар-
 вать отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-
 céder, outrer; || излазямъ отъ —, *vn.* s'im-
 patienter.
 Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*
 Тръпки, *sf. pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le
 spasme; 2. (*студены*), le saisissement; 3.
 схванатъ отъ —, convulsionnaire, *adj.*; ||
Méd. convulsé, *adj.*; 4. расположено кѣмъ
 —, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —,
 convulsible, *adj.* 6. страдалецъ отъ —,
Méd. spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, *Méd.*
 la spasmologie.
 Тръпнене, *sn.* la titillation.
 Тръпнивь, *adj.* *Méd.* clonique.
 Тръпня, *vn.* titiller.
 Тръпно движене, *sn.* *Méd.* le tic.
 — склучване (*на целоститѣ*), *sn.* le
 trismus.